Európai Parlament
2019-2024

Halászati Bizottság

2023/2030(INI)

20.6.2023

JELENTÉSTERVEZET

az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 1100/2007/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (2023/2030(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Bert-Jan Ruissen

TARTALOM

Oldal

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK.....3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY.....4

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK

Háttér-információk

2007-ben elfogadták az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 1100/2007/EK tanácsi rendeletet. A rendelet az angolnaállományt átfogó, holisztikus megközelítéssel kezeli, ami az angolna különböző életszakaszaira és vándorlási útvonalaira is kiterjed. Hatálya kiterjed az uniós vizekre, a part menti lagúnákra, valamint a tengerekbe ömlő, a tagállamok területén lévő folyókra, azok torkolataira, továbbá az e folyókkal érintkező szárazföldi vizekre. Az angolnarendelet 2009-től kezdődően kötelezi a tagállamokat, hogy határozzák meg az európai angolna természetes élőhelyeit (angolnás vízgyűjtők), valamint hogy ezen élőhelyekre vonatkozóan készítsenek angolnagazdálkodási terveket. Ez lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék a sajátos helyi és nemzeti körülményeket. Az angolnagazdálkodási terveknek az emberi beavatkozás okozta elhullás csökkentésére kell irányulniuk annak érdekében, hogy az ezüstangolna biomasszájának legalább akkora része nagy valószínűséggel visszajusson a tengerbe, amely a legpontosabb becslések alapján az emberi beavatkozások nélkül a tengerbe visszajutó állomány 40 %-ának felel meg. Az angolnagazdálkodási terv e cél hosszú távú elérése érdekében készül. A tagállamok által hozott intézkedések között szerepelhet a kereskedelmi halászati tevékenységek csökkentése, a szabadidős halászat korlátozása, állománypótlási célú intézkedések, a folyók átjárhatóvá tételére és a folyók élőhelyeinek javítására irányuló strukturális intézkedések, az ezüstangolnák szárazföldi vizekből olyan vizekbe történő átszállítása, amelyekből szabadon visszajuthatnak a Sargasso-tengerbe, a ragadozók elleni küzdelem, a vízerőmű-turbinák ideiglenes leállítása, valamint az akvakultúrával kapcsolatos intézkedések. A tagállamoknak kezdetben háromévenként kell jelentést tenniük a Bizottságnak; az első jelentést 2012. június 30-ig kellett benyújtani. A jelentéstétel gyakorisága az első három háromévenkénti jelentés benyújtása után hatévente egy alkalomra csökken. A jelentésekben ismertetni kell a gazdálkodási tervek nyomon követését, hatékonyságát és eredményeit.

Az előadó álláspontja

Az előadó úgy véli, hogy az angolnarendelet egy megfelelő, holisztikus eszköz, a végrehajtásán azonban még lehet javítani. Különösen a vándorlás előtt álló akadályok problémáját nem kezelték megfelelően, miközben a halászati tevékenységet jelentősen korlátozták. Ezt az Európai Bizottság értékelései is megállapították. Az utóbbi időben a politikai döntéshozók az angolnafogások további csökkentésére összpontosítottak. Ezt igazolja a halászati lehetőségekről szóló, 2022. decemberi tanácsi határozat is, amely hat hónapos tilalmi időszakkal korlátozza az angolna tengeri és part menti halászatát. Az előadó véleménye szerint az angolnaállomány helyreállításának nem ez a helyes útja. Az angolnarendeletet el kell ismerni az angolnagazdálkodás alapvető szakpolitikájaként és legmegfelelőbb eszközeként. Az előadó az angolnarendelet jobb végrehajtására irányuló számos ajánlást tesz, mint amilyen például az irányítási modell javítása annak érdekében, hogy lehetővé váljon a visszajelzés és az angolnagazdálkodási tervek frissítése, a halászok alapvető szerepének elismerése, az állománypótlási politika folytatása, a vándorlás előtt álló akadályok kezelése, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem fokozása, a tudományos kutatás előmozdítása és az adatgyűjtés harmonizálása.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 1100/2007/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról
(2023/2030(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló, 2007. szeptember 18-i 1100/2007/EK tanácsi rendeletre (angolnarendelet)[1],

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 3., 4., 11., 38., 39. és 43. cikkére,

– tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre[3],

– tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre[4],

– tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)[5],

– tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény II. függelékére,

– tekintettel a vándorló, vadon élő állatfajok védelméről szóló egyezményre,

– tekintettel az angolnarendelet 2014. évi (COM(2014)0640) és 2020. évi (SWD(2020)0035) bizottsági értékelésére,

– tekintettel a Bizottság által a Poseidontól megrendelt 2019. évi értékelő jelentésre,

– tekintettel a Balti-tengeri Tanácsadó Testületnek az angolnára vonatkozó gazdálkodási intézkedésekről szóló, 2022. május 4-i ajánlásaira,

– tekintettel a bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati

[1] HL L 248., 2007.9.22., 17. o.
[2] HL L 354., 2013.12.28., 22. o.
[3] HL L 206., 1992.7.22., 7. o.
[4] HL L 327., 2000.12.22., 1. o.
[5] HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. és 2024. évre történő meghatározásáról szóló, 2023. január 30-i (EU) 2023/194 tanácsi rendeletre[6], valamint az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2022/110 rendeletnek a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren a 2022. évre alkalmazandó halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. január 30-i (EU) 2023/195 tanácsi rendeletre[7],

– tekintettel Dánia, Franciaország, Olaszország, Görögország, Hollandia, Lengyelország, Spanyolország és Svédország angolnákról szóló nyilatkozatára az (EU) 2023/194 tanácsi rendelet tekintetében,

– tekintettel az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2006. május 16-i álláspontjára[8],

– tekintettel a Nemzetközi Tengerkutatási Tanácsnak (ICES) az európai angolnára (*Anguilla anguilla*) vonatkozóan, természetes elterjedési területének egésze tekintetében 2022. november 3-án kiadott szakvéleményére,

– tekintettel az „Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében” című, 2023. február 21-i bizottsági közleményre (COM(2023) 102),

– tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére, valamint eljárási szabályzata 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a nem jogalkotási jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatára,

– tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0000/2023),

A. mivel az angolnarendelet kötelezi a tagállamokat, hogy nemzeti angolnagazdálkodási terveket dolgozzanak ki, egységes cselekvési célokkal és egy nemzetközileg koordinált, hároméves ellenőrzési és értékelési folyamattal;

B. mivel a 19 tagállam közel 90 angolnagazdálkodási egységre vonatkozóan fogadott el angolnagazdálkodási terveket, amelyek mintegy 1880 intézkedést foglalnak magukban; mivel hat tagállam (Ciprus, Málta, Ausztria, Románia, Szlovákia és Magyarország) mentesül az angolnagazdálkodási terv elkészítése alól; míg Szlovénia és Bulgária (a Fekete-tengeren kívüli folyórendszereik esetében) nem készítette el angolnagazdálkodási terveit; mivel Horvátország angolnagazdálkodási tervének készítése jelenleg folyamatban van;

C. mivel kizárólag Hollandia nyújtott be jóváhagyásra aktualizált angolnagazdálkodási terveket, nevezetesen 2011-ben és 2018-ban;

[6] HL L 28., 2023.1.31., 1. o.
[7] HL L 28., 2023.1.31., 220. o.
[8] HL C 298. E, 2006.12.7., 113. o.

D. mivel jelenleg csak egy, az EU által elismert, határokon átnyúló terv létezik, amely a Miño-folyó vízgyűjtőjére vonatkozik (Spanyolország és Portugália); mivel az ICES szerint (2022) még mindig vannak olyan víztestek, amelyek számára előnyös lenne a gazdálkodási intézkedések végrehajtásának jobb koordinációja – bár elismerik, hogy a tagállamok és az EU-n kívüli országok között más mechanizmusok révén létezik együttműködés;

E. mivel az angolnarendelet jellemzője a központi koordináció melletti elosztott ellenőrzés; mivel az angolnaállomány kezelése túlságosan összetett egy mindenki által egységesen alkalmazható megközelítéshez; mivel az angolnarendelet rugalmasságot biztosít a tagállamok számára, hogy nemzeti angolnagazdálkodási terveiket a helyi körülményekhez és a nemzeti prioritásokhoz igazítsák;

F. mivel nincsen az információcserére, az érdekelt felek közötti egyeztetésre és a visszajelzések nyomon követésére szolgáló uniós szintű angolnaspecifikus platform;

G. mivel a 2019. évi Poseidon-jelentés szerint 2012-ben a 19 tagállamból 18 készített jelentést; mivel a 2019. évi Poseidon-jelentés szerint 2015-ben a 19 tagállamból 14 készített jelentést; mivel a 2019. évi Poseidon-jelentés szerint 2018-ban a 19 tagállamból 15 készített jelentést; mivel a ICES (2022) szerint 2021-ben a 19 tagállamból csupán 13 készített jelentést; mivel a tagállamok jelentése gyakran hiányos és nem szabványosított formában készült;

H. mivel a Bizottság 2014-ben értékelte az angolnarendelet és a nemzeti angolnagazdálkodási tervek általános végrehajtását, és arra a következtetésre jutott, hogy az angolnagazdálkodási tervek végrehajtása halászati korlátozásokat eredményezett, ugyanakkor nagyobb figyelmet kellene fordítani a halászattól eltérő emberi tevékenységek okozta elhullási tényezőkkel kapcsolatos gazdálkodási intézkedésekre, amelyek többségét a tagállamok csak részben hajtották végre;

I. mivel a Bizottság értékelte, hogy az angolnarendelet 2020-ban megfelelt-e a célnak, és arra a következtetésre jutott, hogy a rendelet releváns és a célnak megfelelő, ugyanakkor hozzátette, hogy továbbra is törekedni kell a rendelet végrehajtására, nagyobb hangsúlyt fektetve a nem halászati vonatkozású intézkedésekre;

Az angolnarendelet mint a legmegfelelőbb, holisztikus eszköz

1. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismét az angolnarendeletet tegyék az angolna védelmének központi politikájává, biztosítva a holisztikus és koherens megközelítést; megismétli, hogy az angolnarendeletet a 2020. évi bizottsági értékelés megfelelőnek találta; úgy véli, hogy az angolnarendelet jobb végrehajtására és további tagállami intézkedésekre van szükség;

2. megerősíti az angolnarendelet azon célkitűzését, hogy az angolnaállományt helyre kell állítani az érintetlen állapot 40 %-os szintjére, valamint az elhullás csökkentésére irányuló fő célkitűzést, hogy ez a helyreállítás megvalósulhasson; véleménye szerint a biomasszára irányuló hosszú távú célkitűzés eléréséhez elengedhetetlen, hogy a rövid távon elérhető elhullási célértékre összpontosítsunk; rávilágít arra a tényre, hogy az „érintetlen állapot” nehezen meghatározható; rámutat arra, hogy a 40 %-os célérték az élőhelyek megszűnése miatt valószínűleg nem elérhető, de ez a standard az elhullás csökkentésére vonatkozó célkitűzés levezetéséhez;

3. rámutat, hogy az állomány csökkenése az angolnarendelet elfogadása óta megállt, ami azt jelzi, hogy az angolnarendelet pozitív előzetes eredményeket mutat, de a helyreállítás hosszú távú, több évtizedes folyamat lesz;

4. hangsúlyozza, hogy az angolnaállomány kezelése túlságosan összetett ahhoz, hogy egyoldalú, tengerorientált megközelítést alkalmazzanak; kiemeli, hogy az éves halászati lehetőségekre való összpontosítás során figyelmen kívül maradnak olyan fontos tényezők, mint a vándorlás előtt álló akadályok, az élőhelyek minősége, valamint az illegális fogások és kereskedelem; hangsúlyozza, hogy az angolnarendelet holisztikus és átfogó, az angolna tengeri és édesvízi életszakaszait egyaránt magában foglalja, és mind a halászati, mind a halászattal nem összefüggő hatásokkal foglalkozik; rámutat továbbá, hogy a halászattal nem összefüggő hatások jelentősebbek lehetnek, mint a halászati hatások, és hogy eddig túl kevés figyelmet összpontosult a halászattól eltérő emberi tevékenységek okozta elhullásokra; úgy véli, hogy az angolnarendelet hatályán kívül hozott intézkedések aláássák az elfogadott politika koherenciáját; sajnálja ezért, hogy a bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. és 2024. évre történő meghatározásáról szóló, 2023. január 30-i (EU) 2023/194 tanácsi rendelet 6 hónapos tilalmi időszakkal korlátozza az angolnahalászatot;

Irányítás és visszajelzés

5. megjegyzi, hogy az angolnarendelet nem tartalmaz olyan visszajelzési mechanizmust, amely biztosítaná a tagállamok nyomon követési intézkedéseit, valamint szakpolitikáik rendszeres frissítését; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ICES angolnarendelet nemzeti szintű végrehajtását értékelő 2012. évi, 2018. évi és 2021. évi szakvéleményét nem ültették át megfelelően a gyakorlatba;

6. ezért felszólít egy angolnaspecifikus tanácsadó testület létrehozására a tagállamok és a halászati ágazat, a szabadidős halászat, a vízgazdálkodást irányító szervek, a vízenergia-társaságok, a természetvédők és más érintett felek képviselőiből; javasolja, hogy ez a tanácsadó testület biztosítson tanácsadást az Európai Bizottság számára az angolnarendelet végrehajtásával kapcsolatban, adjon visszajelzést a tagállamoknak angolnagazdálkodási terveikről, folytasson információcserét a különböző felekkel és értékelje a nemzeti és európai szintű végrehajtás előrehaladását;

7. e tekintetben tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy a tengeri ökoszisztémákról szóló cselekvési tervében bejelentetteknek megfelelően szakértői csoportot hoz létre, amelynek célja a nemzeti minisztériumok halászati és infrastrukturális szakértőinek összehívása; kéri az Európai Bizottságot, hogy a fenti javaslatokat vegye figyelembe a szakértői csoport létrehozásakor;

8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az angolnarendelet elfogadása óta csak egyetlen tagállam nyújtott be jóváhagyásra aktualizált angolnagazdálkodási tervet; sürgeti a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló legjobb ismeretek és tanácsok alapján rendszeresen aktualizálják angolnagazdálkodási terveiket; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy aktualizált angolnagazdálkodási terveikben határozzanak meg konkrét célokat és köztes határidőket; hangsúlyozza, hogy az angolnaállomány helyreállítása hosszú távú

folyamat, amely folyamatos erőfeszítéseket igényel, és hogy egy egyszeri gazdálkodási terv nem lesz elegendő;

9. sajnálja, hogy az angolnarendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti jelentéstételi kötelezettséget betartó tagállamok száma az évek során csökkent; emlékezteti a tagállamokat a 9. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségeikre; kiemeli azt a tényt, hogy a megfelelő intézkedések meghozatalához elengedhetetlen a lehető legtöbb információ és adat összegyűjtése;

Angolnahalászati intézkedések

10. kiemeli az angolnahalászat társadalomban betöltött fontos szerepét, mivel az angolnahalászat egyszerre társadalmi-gazdasági tevékenység és kulturális, évszázados hagyomány; úgy véli, hogy az angolnahalászat az elmúlt évtizedben jelentősen csökkent; felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy lehetőség szerint tartózkodjanak a halászat további korlátozásától; hangsúlyozza, hogy a halászok fontos szerepet töltenek be őrzőként és információforrásként, míg a halászatok teljes bezárása a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat növekedéséhez vezethet; rámutat, hogy az angolnahalászatok kisméretű, kisüzemi tevékenységet folytatnak, és gyakran távoli területeken találhatók, ahol a halászok fontos környezeti és társadalmi szerepet képviselnek;

11. reményét fejezi ki, hogy amennyiben a halászat további korlátozására lehet szükség, az a nemzeti angolnagazdálkodási tervek keretében fog történni, nem pedig eseti tanácsi határozatok formájában, és előzetes társadalmi-gazdasági hatásvizsgálatokon alapul majd;

12. megerősíti, hogy az állománypótlás egyike az angolnarendelet 2. cikkének (8) bekezdésében felsorolt helyreállítási intézkedéseknek; úgy véli, hogy az állománypótlás szükséges intézkedés mindaddig, amíg a vándorlás előtt álló akadályok problémáját megfelelően meg nem oldják; felhívja a tagállamokat, hogy folytassák az állománypótlás gyakorlatát; rávilágít arra a tényre, hogy bár nem lehet megállapítani, hogy az állománypótlás mennyire járul hozzá nemzetközi szinten az állományok helyreállításához, helyi szinten pozitív hatásai lehetnek; úgy véli, hogy az állománypótlás az állomány helyreállítását fenyegető kockázatok elterjedésének és korlátozásának egyik módja, tekintettel az egyre nagyobb szárazságra, amely Európa-szerte problémákat okoz a folyókban; rámutat továbbá, hogy az állománypótlásra szánt fogások aránya viszonylag alacsony (az összes üvegangolna 2–3 %-a); hangsúlyozza, hogy az üvegangolna-fogások kulcsfontosságúak az európai akvakultúra-ágazat számára, és elismeri az akvakultúra fontos szerepét az állománypótlásban;

13. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak rugalmasságot a halászok számára a halászatra legalkalmasabb időszakok meghatározásában, amelyek országonként eltérőek lehetnek; e tekintetben arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a halászat felelősségteljes szinten tartása érdekében a halászokkal konzultálva fontolják meg kvótarendszerek alkalmazását; kiemeli, hogy a kvótarendszer egyik előnye az lenne, hogy lehetővé tenné a halászok számára, hogy a kereskedelmi érdekek alapján döntsék el, mikor halásznak, ugyanakkor a fogásokat felelősségteljes szintre korlátozná; hozzáteszi, hogy ez hozzájárulhat a túlhalászás megelőzéséhez;

Nem halászati jellegű/vándorláshoz kapcsolódó intézkedések

14. hangsúlyozza, hogy az angolnák elhullását befolyásoló nem halászati tényezők tekintetében több munkára van szükség; rávilágít arra a tényre, hogy az infrastrukturális akadályok jelentik az angolna elhullásának egyik legkárosabb tényezőjét; megállapítja, hogy a tagállamok nem kezelték kellőképpen ezt a problémát, amint azt a Bizottság 2014. évi és 2020. évi értékelései is bizonyítják;

15. felszólítja a tagállamokat, hogy sürgősen távolítsák el az elavult gátakat és egyéb akadályokat;

16. hangsúlyozza, hogy a piacon vannak halbarát alternatívák, amelyek átjárhatóvá teszik a vízszivattyúkat és vízerőműveket a halak számára; felszólítja a tagállamokat, hogy új létesítmények esetében és a régi létesítmények cseréjekor a halak biztonságát tegyék kötelező követelménnyé; rámutat, hogy annak meghatározásához és tanúsításához, hogy a szivattyúk mikor tekinthetők halbarátnak, közös módszertanra lehet szükség; kiemeli, hogy a Hollandiában már létező, a Holland Királyi Szabványügyi Intézet (NEN) 8775. sz. szabványa[9] példaként szolgálhat;

17. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassák a csapdázási és áthelyezési projekteket, amelyek átmeneti megoldást jelentenek az ezüstangolna visszajutására arra az esetre, ha a strukturális megoldások rövid távon nem lehetségesek;

18. kiemeli, hogy a vándorláshoz kapcsolódó intézkedéseket összehangoltan kell végrehajtani, tekintettel az ugyanazon a vándorlási útvonalon lévő egyéb folyásirányú vagy azzal ellentétes akadályokra;

19. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket az egyéb emberi tevékenységek okozta elhullási tényezők, például a szennyezés és az élősködők ellen is;

Az illegális kereskedelem és orvhalászat elleni intézkedések

20. hangsúlyozza, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat és az illegális kereskedelem továbbra is jelentős probléma; elismerését fejezi ki a bűnüldözés jelenlegi sikereiért, és hangsúlyozza a további tiltott kereskedelmi gyakorlatok megelőzésének fontosságát; hangsúlyozza, hogy az angolnarendeletet jobban kell ellenőrizni és nyomon követni;

21. felszólít a vámhatóságok, a rendőrségek és környezetvédelmi hatóságok jobb koordinációjára a tagállamokban és a tagállamok között, valamint az adatcserére; felszólítja a tagállamokat, hogy továbbra is fektessenek be a bűnüldöző hatóságok szakértelmébe és kapacitásába;

22. kiemeli, hogy az üvegangolna-fogások átláthatóságának és nyomon követhetőségének javítása fontos módja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati gyakorlatok elleni küzdelemnek, és hogy a tanúsítási rendszerek fontos eszközök a fogások jogszerűségének biztosításához; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzák nyilvánosságra állománypótlási terveiket, hogy az üvegangolna illegális kereskedelmi forgalma jobban azonosítható és célzottan kezelhető legyen;

23. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be valóban visszatartó erejű szankciókat;

[9] NEN 8775:2020+C1:2022 nl.

felszólít a pénzbírságok tagállamok közötti harmonizációjára;

Tudományos kutatás és az adatgyűjtés összehangolása

24. emlékeztet arra, hogy sok mindent nem tudunk az angolnákról, beleértve az ívási folyamatot és az állománycsökkenés pontos okait; ezért az állomány állapotára és a csökkenés okaira irányuló további tudományos kutatást szorgalmaz – megfelelő finanszírozással és humánerőforrással; javasolja, hogy a kutatás vizsgálja meg az éghajlatváltozás hatásait is, például a Sargasso-tengerbe tartó és onnan induló Golf-áramlat vonatkozásában is;

25. rámutat, hogy az angolnarendelet végrehajtása és az ICES halászati lehetőségekre vonatkozó éves szakvéleménye között ellentmondás van, mivel az utóbbi az üvegangolna helyzetének alakulásán alapul, nem pedig az ezüstangolna visszajutásán (40 %-os célérték); felszólít ennek harmonizálására;

26. elismerését fejezi ki az ICES-nek a teljes állományra vonatkozó modell kidolgozásán való munkájáért, amely a tendenciák elemzésére és előrejelzésére szolgál;

27. hangsúlyozza, hogy az adatgyűjtést, a nyomon követést és a jelentéstételt harmonizálni és szabványosítani kell, hogy az adatok összehasonlíthatók legyenek; javasolja, hogy a kereskedelmi és szabadidős halászokat is vonják be az adatgyűjtésbe és -elemzésbe;

Határokon átívelő dimenzió

28. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy adott esetben dolgozzanak ki több határokon átívelő angolnagazdálkodási tervet;

29. felszólítja a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság készítsen ambiciózus és realisztikus angolnagazdálkodási tervet; úgy véli, hogy rendkívül kívánatos, hogy ez a terv összhangban legyen az angolnarendelettel;

°

° °

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.